

Evangelí del Diumenge de Rams

Evangelí i comentari del Diumenge de Rams (B). “Aneu al poble que teniu al davant, i així que hi entrareu, trobareu un pollí fermat, que ningú no ha muntat mai encara.

Deslligueu-lo i porteu-lo”. Jesús ens deslliga, com va fer amb aquell pollí, per fer-nos partícips de la seva glòria, del seu lliurament sense condicions. Aquest és el nostre destí, la nostra meravellosa aventura. Déu tenia un pla per a aquest pollí. De la mateixa manera, té un pla per a

cadascun de nosaltres, un pla de llibertat i glòria.

Evangelí (Mc 11, 1-10)

Quan s'acostaven a Jerusalem, pel cantó de Betfagé i Betània, prop de la muntanya de les Oliveres, Jesús va enviar dos dels seus deixebles amb aquest encàrrec:

—Aneu al poble que teniu al davant, i així que hi entrareu, trobareu un pollí fermat, que ningú no ha muntat mai encara. Deslligueu-lo i porteu-lo. I si algú us preguntava per què ho feu, responeu-li: “El Senyor l’ha de menester, però de seguida us el tornarà.”

Els se n’anaren i trobaren un pollí fermat al costat d’una porta, fora al carrer, i el deslligaren. Alguns dels qui eren allà els deien:

—Què feu, que deslligueu el pollí?

Ells respongueren tal com Jesús els havia dit, i els van deixar fer. Llavors portaren a Jesús el pollí, li van posar al damunt els seus mantells, i ell hi va muntar. Molts van estendre els mantells pel camí, i d'altres, ramatge que tallaven dels camps. Els qui anaven davant i els qui seguien darrere cridaven:

— Hosanna! Beneït el qui ve en nom del Senyor! Beneït el Regne que arriba, el Regne del nostre pare David! Hosanna a dalt del cel!

Comentari

Avui celebrem el Diumenge de Rams a la Passió del Senyor.

Recordem l'entrada de Crist a Jerusalem muntat en un pollí, on és rebut entre aclamacions.

És una escena de gran intensitat.

Jerusalem és plena de pelegrins que han arribat de tot Israel per celebrar la Pasqua.

Venen en grups més o menys nombrosos i entren a la Ciutat Santa amb cants festius de lloança i gratitud.

Un d'aquests grups és el del Senyor. El clima de joia es desborda en una lloança joiosa.

Jesús durant tres anys ha despertat il·lusions i esperances al cor de les persones.

Sobretot, entre la gent humil, simple, pobra, oblidada, la que no compta als ulls del món.

Ha sabut comprendre les misèries humanes, ha mostrat el rostre de la misericòrdia de Déu i s'ha fet servent de tots per guarir cossos i ànimes.

Aquest és Jesús. Aquest és el seu cor atent a tots nosaltres, que veu les nostres febleses, els nostres pecats, les nostres soledats, angoixes i temors, les nostres llàgrimes.

L'amor de Jesús és gran. Així entra a Jerusalem.

És una escena de gran bellesa, plena de la llum de l'amor de Jesús.

I, així també, vol entrar als nostres cors.

La nostra alegria, igual que l'alegria dels deixebles del Senyor, no és quelcom que neix de tenir coses, sinó d'haver trobat una persona, Jesús, el Fill de Déu viu.

L'alegria del cristià neix de saber que, amb Crist, mai no estem sols, fins i tot en els moments més difícils, quan ensopeguem amb problemes que semblen insuperables.

Ens acostem a Jesús, l'acompanyem, però sobretot sabem que és Ell qui ens acompanya i ens carrega sobre les espatlles.

Aquí resideix la nostra alegria.

Jesús vol ser identificat amb un animal de càrrega, amb un ruc, perquè per això ha vingut, per carregar amb nosaltres. El ruquet porta Jesús, però en realitat és Ell qui porta el pes. S'acosta a nosaltres així, amb senzillesa, amb decisió, per agafar sobre les espatlles les nostres derrotes, els nostres pesos, la nostra incapacitat per estimar.

L'arrel de la nostra alegria rau aquí: Déu se n'ha fet un com nosaltres i està disposat a tot.

Vol travessar tots els carrers del nostre cor per treure'ns les pors, les ferides més profundes que ens impedeixen estimar i acceptar l'amor sense condicions. Perquè puguem

cridar al món que la nostra vida està il·luminada per l'amor apassionat de Crist i de la seva Resurrecció.

A la vegada, Crist té necessitat de nosaltres. Vol que portem sobre nosaltres la glòria de la seva vida allà on vivim: a casa nostra, carrers, places, famílies, feines.

Jesús ens deslliga, com va fer amb aquell ruquet, per fer-nos partícips de la seva glòria, del seu lliurament sense condicions. Aquest és el nostre destí, la nostra meravellosa aventura.

Déu tenia un pla per a aquest ruquet. De la mateixa manera, té un pla per a cadascun de nosaltres, un pla de llibertat i glòria.

Durant aquests dies acompanyarem Jesús.

I sempre tindrem al nostre costat la seva Mare, Maria.

Al costat d'ella, li podrem dir que volem ser dels qui estan al costat del seu Fill, dels qui l'alaben i els agraeixen, dels qui li demanen perdó pels seus pecats i els de tots els homes, dels quals se sacrifiquen per la resta, dels que no tenen por a la Creu, dels que ho mostren amb alegria a casa nostra, carrers, places i, feines. Allà on vivim.

Luis Cruz // Josh Applegate -
Unsplash

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-
diumenge-de-rams/](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangeli-del-diumenge-de-rams/) (03/04/2026)